

Joan. 13.

vestros Dominus Magister vester: vos debetis alter alterius lavare pedes: Joan. 13. n. 14. Si ergo Dominus hoc precepit, & mandavit suis Apostolis, cur non permisit, ut aliquis discipulorum suorum ejus lavaret pedes; Tam altum, & sublime ministerium uni soli Magdalene datum, ac concessum est Ministerium quod Christus D. ex singulari amore, ac fervore exhibuit Apostolis, hoc Magdelena praestitit Christo Cum Apostoli maxime essent timidi, ac perturbati ex consideratione eorum, quae passuri erant, ad depellendum talem timorem ab eorum cordibus, largum, & amplum sermonem habuit Christus. Luc. 12. n. 4. Ne timeamini ab his, qui occidunt corpus, & amplius non habeant quid faciant. Item quod eos confitebitur, & agnosceret, coram Patre suo in caelis ad amplam remunerationem n. 9. & tandem ait: Nolite timere pusillus grex; quia complacuit patri vestro dare vobis regnum. n. 32. At imminente Christi morte ex horrore illius ut se verum hominem, veramque naturam humanam habere ostenderet, ut docent D. August. tr. 49. in Joan. D. Athanasius de Incarnatione Christi, Noster D. Cyrillus Alexandr. lib. 12. ait Christus D. Nunc anima mea turbata est: Joan. 12. n. 27. nullus ex Apostolis aliquid ad Christum loquitur, nec verbum aliquid dicit; sed tantum ab Aeterno Patre vox de caelo resonat: Clar si avi & iterum clarificabo: Quae vox audita est ab omni turba circumstante; ut cum D. Chrysostomus homil. 66. in Joan. tenent omnes Interpretes: ait: Clarificavit: ut exponit D. Augustin tractat. 51. in Joan. Quando natus est de Virgine, & cum virgines operatus est: & iterum clarificabo: Cum resurget a mortuis, tunc exaltabitur super caelos Deus, & super omnem terram gloria ejus: Hoc posito in quaestione voco, cur quando Apostoli tristantur, Christus ad mitigandum dolorem occurrit lenibus verbis, ac magnificis promissionibus, At cum Christus turbatur, nullus ex Apostolis verbum profert, sed omnes tacent. Illum singularem favorem, ac eximiam benignitatem, quam Christus suis Apostolis exhibebat, erga ipsum Christum nullus praestare poterat, nisi ipse Aeternus Pater mirabiliter intonans, ac resonans: Clarificavi, & verum clarificabo.

Luc. 12.

D. August. D. Athanas. D. Cyrill.

Joan. 12.

D. Chryso.

D. August.

QUAESTIO II.

Quare haec mulier sancta non linteis, sed crinibus Christi pedes abstergebat?

8.

DE hac Sancta Foemina scribit Evangelista in praesenti. Lachrymis capiti rigare pedes ejus & capillis capitis sui tergebat: Quod fecit pro magno dolore, quo premebatur. Aliter fecit Esther. 14. n. 2. in magna afflictione constituta: Omnia loca, in quibus antea lavari consueverat crinium laceratione complexit: Omnes crines suos tanquam rumpens dilaceravit, quod in signum extremi, ac summi doloris fiebat; ut ibi multis exemplis probat Lyranus, Magdalena autem in tam ingenti cor-

Esther. 14.

Quadam incidens afflicta.

dis dolore, non lacerat crines suos, sed eos veluti colligatos, integros ad pedes Christi ponit. Quanam hujus rei ratio?

Esther agebat pro temporali suorum salute, & inde crinibus, qui cogitationes significant, divisionem patiuntur; quae enim ad temporalia tendunt, in multa dividuntur, ac scinduntur. At Magdalena, non de temporali, sed de spirituali salute agebat, indeque nullam scissionem, ac divisionem admittit, sed omnes suos crines, ac cogitationes pro peccatis tollendis coram Domino reponit, ac sistit. Duae Sanctae sorores Christum recipiunt hospitio: Martha maxime occupabatur in componendis cibis temporalibus; Magdalena sedens ad pedes Domini tantum contemplationi erat dedita, Martha de sorore conqueritur; ait illi Christus D. Martha, Martha sollicita es, & turbaris erga plurima, porro unum est necessarium: Luc. 10. num. 41. Cum enim Martha de temporalibus agebat in multa distrahitur: At vero Maria, quae de spirituali contemplatione, ac meditatione Christi agebat, tota in unum erat collecta Cassianus Collatione 1. cap. 8. Porro unum est necessarium, unius Dei intuitus, & contemplatio, solus Dei pulchritudine, scientiaque paciscitur.

9.

Temporalia distrahit in multa, spiritualia colligunt in unum.

Luc. 10.

Cassian.

10.

D. Chrysol.

Magdalena pro lachrymis effundens in se resumptas.

Psalm. 34.

Psalm.

11.

Isai. 61.

D. Hieron.

Lyran.

Math. 25. Spiritus laetis, est spiritus ovis ac triumphantis.

Caictan. Chald.

ald. Chald.

marens: ut darem spiritum orantem, seu triumphantem, seu triumphum agentem plausu magifico, ac festivo, ac sic lugens tantum ex suis lachrymis sibi comparat, & acquirit ut non tantum postmodum, sed etiam jam in praesenti habeat multam fortitudinem, & vim ad impetrandum a Deo quicquid optat, & coronam, ac magnificentiam gaudium Domini & suis, & spiritum orantem magnificentem, ac pompaticum triumphantem de cunctis mundalibus rebus.

12. D. Chrysol.

Conglomerata lachrymarum elogium.

13.

Psalm. 55.

Graci Patres Theodoret. Deus pra amore dicitur lachrymas intra se ponere.

Psalm. 101.

Psalm. 41.

Symmach.

Pro hac magifica lachrymarum excellentia, accipe conglomerata elogia ex D. Chrysologo serm. 93. Lachrymis capiti rigare pedes ejus. Et ait: En mutatur ordo rerum, pluviam terra caelum dat semper. Ecce nunc rigat terra caelum: imo super caelos, & usque ad ipsum Dominum imber humanarum profudit lachrymarum: Ut juxta Psalmistam, & de aquis florum canitur illud: Et aquae, quae super caelos sunt, laudent nomen Domini. O quanta vis lachrymarum peccatorum: rigant caelum, terras diluunt, extinguunt gehennam, delent in omni facinus latum in terra promulgatione sententiam: Quid gravius?

Quid mirum: quod lachrymae dicantur esse super caelos, & ad ipsum Dominum penetrare, cum intra Deum videantur commorari; ait Psalmographus Psalm. 55. num. 9. Viam meam annuntiavi tibi, postquam lachrymas meas in conspectu tuo, Primum in partem: Viam meam annuntiavi tibi: Patres Graci Paraphrasticè exponunt. Ecce omnem vitam meam tibi consecravi, Theodoretus apud Catenam: Omnem vitam meam tibi dedicavi: Nam est Davidis vita fuerit foedata adulterio, ac homicidio Uria; tamen exinde in rigida poenitentia largo lachrymarum imbri fuit: Et vitam meam cum fletu miscebam: Psalm. 101. num. 10. Evenerunt mihi lachrymae meae panes die, & nocte. num. 41. num. 4. Ex quo ipse dicebat: Omnem vitam meam dedicavi tibi: & quid inde sequitur? Posuisti lachrymas meas in conspectu tuo: Symmachus argute legit: Posuisti lachrymas meas intra te: Sic enim amanter, ac delectabiliter lugentium lachrymas Deus excipit, ut in sinu suo illas recipiat, & foveat, ut intra se, ponere dicatur. Hoc magno hyperbolico sermone, quam gratè, & acceptè illi sint lugentium lachrymae, optime declaratur.

QUAESTIO IV.

Quare tam impudenter Phariseus obmurmurat de Christo, ac Magdalena?

14.

VIdens Phariseus obsequium, quod Sancta Mulier Christo exolvebat, pestiferum linguae suae venenum contra Christum evomit, obmurmurans, dicendo: Hic si esset Propheta, sciret quae, & qualis est mulier, quae tangit eum, qui peccatrix est: hoc cap. n. 39. quod late explici citato c. 15. q. 17. 18. 19. & 20. Nunc verum adde, quod ut iste inflatus Phariseus obmurmuret de Christo, etiam obmurmurat de

Obmurmurat de Magdalena, obmurmurat de Christo.

Sylveira in Evang. Tom VI.

Magdalena; tanto nexu uniantur Christus, & Magdalena, quod hujus mulieris honor non possit iacturam pati, quin etiam aliquantulum Christi fama apud iniquos in discrimen veniat.

Sed quid mirum, quod Phariseus calumnietur Magdalenam cum etiam discipuli Christi, imò, & ipsa soror ejus Martha de illa obmurmuravit: Matth. 26. num. 8. Sugillantes eam ut prodigam. U. quid prodigio haec? Luc. 6. n. 40. Martha eam notans ut desidem, ac parum sollicitam. Relinquit me solam ministrare: Omnia haec patienter sustinuit Magdalena, ex quo causam ejus suscipit Christus, & mulieri amorem maxime commendavit; Discipulis dixit: bonum opus operata est: Matthae: optima partem elegisse Mariam. Phariseo largè refert Christus mulieris obsequia, concludens: Remittantur ei peccata multa, quoniam dilexit multum: Sed cur Dominus in tot, ac tantis pro ea respondet: quia sic in amore Christi mulier totis suis viribus erat defixa, ut minime illis attenderet, ne tantisper a suo eximio affictu, erga Christum retardaretur, ac distraheretur, sic tota rapiebatur ad Christi amorem, ac contemplationem, ut omnia alia contemneret, nec de illis minime ageret; & inde pars ejus, seu portio ejus, optima, & excellentissima a Christo dicitur, & publicatur. D. Bernard. serm. 3. de Assumpt. ait: Vido Prærogativam Mariae, quae in omni causa Christum habet advocatum. Indignatur siquidem Phariseus, conqueritur soror, & discipuli murmurant, ubique Maria tacet, pro ea loquitur Christus: Optimam partem elegit Maria.

15. Matth. 6. Luc. 10.

Magdalena nullo modo potuit astrahi, ac d'velli a Christi amore.

D. Bernard.

D. August.

Et propius ad Quaestionem propositam: Dicebat Phariseus intra se: Hic si esset Propheta, sciret, quae, & qualis est mulier, &c. Quae verba ponderans D. Augustin. serm. 11. ad Fratres, cautela libidinis, sic scribit: Quia ergo Phariseus repulsiurus esset, cum hoc Dominus non fecit, existimavit eum nescire, quae illa esset, & dixit apud semetipsum: Hic si esset Propheta, sciret quae mulier illi accessit ad pedes: non dixit repulsiisset eam, sed sciret, quae esset: tanquam esset consequens, ut si sciret, repelleret. Ex illo ergo quod non eam repulsi, etiam nescire eam pro certo suspicatus est. Poterat Phariseus sic Dominum calumniari: hic si esset propheta vir justus, ac sanctus non sineret, ut mulier peccatrix, ac libidinosa pedes ejus tangeret, ac manibus contrectaret, sed tantum dixit. Hic si esset Propheta, sciret, quae, & qualis, &c. Maluit purissimus Jesus permittere se de inscientia argui, quam notari de aliquo levi libidinoso vestigio; quod nempe sciens, & volens se a foemina peccatrice tangi permiserit, semper enim D. Jesus a se abiegavit quicquid, vel etiam leviter libidinem redoleret.

Christus permisi se potius de inscientia quam de aliquo odore libidinis argui.

17.

Impletis diebus purgationis Mariae, tulerunt puerum Jesum in Jerusalem, ut sisterent eum coram Domino, ut darent hostiam secundum quod dictum est in lege Domini: Per turturum, aut duos pullos columbarum. Luc. Luc. 2. n. 24. Sicut turtures, cur non etiam columbae pro Sanctissimo puero, ac Virgine Matre offeruntur; sed tantum pulli columbarum: Columba, quamvis sit animal praecundum ob sui candorem, & valde simplex, felle, morsibus, ac unguibus carens symbolumque Spiritus Sancti; tamen est avis valde libidinosa; & inde minore

K k 2 atate

Pro puro
fetu & ma-
te obrata
non habent
odorem libi-
ditatis.

acate assumitur, quæ libidinem nesciat, ut sunt
turtures, quæ valde castæ aves habentur: Non
debut ergo pro virginali filio, virgineque Ma-
tre offerri hostia, quæ vel leviter libidinem
subleat; sed quæ undique continentiam spi-
ret, puritatem exhalet, & pudicitiam redoleat:
Et ideo non columbas, sed pullos columba-
rum. Præclare D. Bernard, sem. 59. in Cantic.
ait: *Non solum commendant turturum gemitus,
commendat & castitas. Hujus merito digna fuit
dari hostia pro Virgineo partu, &c. Et licet alias
quidem per columbam Spiritus Sanctus soleat desi-
gnari; tamen quia libidinosa avis est, non de-
bet offerri eam in sacrificium Domini, nisi eâ
sanè acate, quæ nesciat libidem. Ac turturis non
desinat acate, quoniam agnoscitur castitas in
quacunq; acate.*

D. Bernard.
ait: *Non solum commendant turturum gemitus,
commendat & castitas. Hujus merito digna fuit
dari hostia pro Virgineo partu, &c. Et licet alias
quidem per columbam Spiritus Sanctus soleat desi-
gnari; tamen quia libidinosa avis est, non de-
bet offerri eam in sacrificium Domini, nisi eâ
sanè acate, quæ nesciat libidem. Ac turturis non
desinat acate, quoniam agnoscitur castitas in
quacunq; acate.*

18. Secundò: Pharisæus omni nequitia plenus,
Christum, & mulierem arguit; Mulierem,
quia peccatrix; Christum, quia ab ea se tangi
permittit: *Si esset Propheta sciret quæ, & qualis
est mulier, &c. Hac est pessimorum consu-
tudo, qui cum omni sparcitia abundant, alio-
rum iusta, & sancta opera, rabido, ac canino
dente discernunt, ita ut inde suas turpitudines
existiment defendere, ac tueri, & ut in suis
pravariationibus consolat onem habeant. Scri-
bens Apostolus Paulus 2. ad Timoth. cap. 3. à
n. 2. describit, quòd in novissimis temporibus
erunt homines se ipsos amantes, cupidi, elati,
superbi, blasphemii; parentibus non obediens,
ingrati, scelesti, sine affectione, sine pace cri-
minatores: Ecce proponit Apostolus homines in
quibus nulla est rectè vivendi cura, sed sese in
omni scelere, ac vitio ingurgitantes; & tamen
ab Apostolo dicuntur: *Sine affectione, sine pace
criminatoris: id est, absque ullo respectu, sed
omni modo alios arguentes, ac verbis detrahen-
tes, tantum abest, quòd ex sua nequitia eorum
os comprimatur, quòd inde impudentiores fiunt,
& in alios omni obmurmuratione debacchan-
tur. Theophylactus ait: Qui nullius boni sibi
consciens est, alios criminatur; hoc pacto ut conso-
lationem sibi acquirant, & excogitent.**

2. Tim. 3.
Iniquus
suis regere
sua delicta
arguens
alios.

Theophyl.
ait: *Qui nullius boni sibi
consciens est, alios criminatur; hoc pacto ut conso-
lationem sibi acquirant, & excogitent.*

19. Cùm audisset Saül magnum tumultum Philis-
tinorum in prælium, adjuravit Saül populum:
dicens *Maledictus vir, qui comederit panem,
usque ad vesperam, donec ulciscar de inimicis
meis.* 1. Reg. 14. n. Jonathas gravi fame op-
pressus, nesciens Patris mandatum, comedit
favum: Occurrit miles, exponit, quod Pater
statuisset; Opponit Jonathas juvenili genio, ac
furore: *Turbavit Pater meus terram:* ibidem n.
29. Nam ut rectè cum Abulensi ait Caietanus,
Jonathas non peccavit comedendo, quia nes-
ciebat mandatum Patris: *Peccavit tamen, ar-
guens Patrem, qui præceperat,* ait Caietan. Exis-
timavit Princeps detractione in Patrem, suum
crimen abscondi & tegi.

Detrahens
Jonathas pa-
tris suum
crimen excu-
sare voluit.
Abulens.
Caietan.

QUÆSTIO V.

Quare dum Christus commemorat re-
mitti multa peccata, non opponit
illius obsequia, sed tantum ejus di-
lectionem?

A It Christus D. in præsentì num. 47. Re-
mittuntur ei peccata multa, quoniam dilexit
multum: de quò late tractavi citato cap. 15.
quæst. 26. 27. 28. Nunc verò adde, quòd
dum mulieris laudatur eximia charitas: *Dile-
xit multum:* simulque illius errores, ac de-
fectus referuntur. *Remittuntur ei peccata multa:*
Ad quid simul in muliere illius ingentis
amoris ardores, ac etiam illius antiqua pec-
cata, & crimina connectuntur? Alto divi-
no spiramine factum est, ut cùm Magdalena
se videri in tanto dilectionis culmine, di-
lexit multum, etiam de se agnoscat, quòd
peccavit multum, ut felicitas præiens depri-
matur memoria antiquæ infelicitatis, & ut
etiam inde majorem gratiarum actionem
prorumperet; cùm ex tanta multitudine pec-
catorum, Deus ad tantam gratiam, ac re-
missionem peccatorum eam elevaverit. *Vidi,
Isai. Dominum super solium excelsum, & eleva-
tum (inter Seraphim alas) clamantes aliter ad
alterum Sanctus, Sanctus Sanctus c. n. 1. & 2.
Quæ visio valde excelsa, & præclara est in-
ter cæteras, quæ habentur in Veteri Testa-
mento, ut probat ibi Leo à Castro: Et sta-
tim subditur num. 7. quòd unus de Seraphim
cum calculo ignito volavit tangens labia Pro-
phetæ dicens ei: *Auferetur iniquitas tua &
peccatum tuum mundabitur:* ibidem num. 7.
in tanta felicitate adjungitur memoria suo-
rum peccatorum, ne ab ipsa felicitate vin-
ceretur felicitas, sed cùm humilitatem reco-
gnosceret magnitudinem tanti doni, ac bene-
ficii.*

201

In summa
felicitate
infelicitatis
antiquæ me-
moriam habentur.

Isai. 6.
Leo à Cast.

Remittuntur ei peccata multa, quia dile-
xit multum. Præclare D. Augustinus in Psalm.
140. ait: *Dilexit multum: quare? quia con-
fessa est, quia flevit, qui non declinatum est
cor ejus in verba maligna ad excusandas excu-
sationes in peccatis, non combinata est cum
electis eorum, id est, descendentibus se. Satis
altè & profundè D. Augustinus, animosam
peccatorum confessionem in muliere agno-
scit, quæ delicta ambiguitate non celat, non
subtiliter excusat, ex fragili conditione, ex
flore juvenilis ætatis, vel ex seductione alio-
rum, vel ex malâ aliquorum societate, sed tan-
tum dolore componitur, dolore atteritur;
fletu diluit, ardentè amat hinc inde Chri-
stus meritò hanc appellat multum dilectio-
nem*

21.
D. August.

Magdalena
multum di-
ligit, non se
excusans, sed
fletens.

Secundò, Christus D. hic ait: *Remit-
tuntur ei peccata multa:* peccata remissa sunt
Magdalenæ, quando fide plena dilectione
ardenti, contritione, ac penitenti, vehe-
menti super peccata sua flevit, ut ex D. Ori-
gano, D. Gregorio, ac aliis dixi citato c. 15. n.
210. Nunc verò cùm hæc Christus,
peccata remissa declaratur, qui indulgent
promulgata

22.

Apoc. 17.
Tertull.

D. Bernard.
Felicis
Magdalena
achryma.

23.

Deus non ex-
terna obse-
quia, sed in-
ternam ho-
minum ap-
pendit.
Hebr. 11.

promulgata mulier multum in modum conso-
latur, recreatur, ac Deus, Deique filius lachry-
mas ejus abstergit, & exsiccat. Simili studio
in cœlesti Jerusalem Deus occupatus induci-
tur. Apocalyp. 2. num. 4. *Absterget Deus omnem
lachrymam ab oculis eorum:* Tertullian. lib. 1.
de Resurre. cap. 58. *Delebit Deus omnem lachry-
mam:* & paulò post: *Siccabit:* Tamen legen-
dum est cum Vulgata: *Absterget:* Undè pul-
chrè ait D. Bernardus in Decretalibus. *Felices
lachryma, quas benigna conditoris manus absterget,
& beatis oculi, qui in talibus liquefieri scribis ele-
gerunt. O felices Magdalenæ lachrymæ, quas
benignè conditoris manus sua clementia, ac
benignitate abstergit; felicesque oculi, qui
amoris igne, ac ardore totum liquefiunt in obse-
quium sui Domini: D. lexu multum.*

Dilexit multum: Magna, & præclara obse-
quia præstitit Magdalena Christo; lacrymis ri-
gavit pedes ejus, capillis terxit, osculis famu-
lata est, & eandem pretioso oleo unxit. & ta-
men Christus D. nihil eorum commemorat, sed
tantum ejus dilectionem apponit: *Dilexit mul-
tum:* quia non tantum opera externa; sed etiam
internum affectum ponderat Dominus. Ait A-
postolus Hebræor. 11. num. 4. *Fide plurimam
hostiam Abel, quam Cain obtulit:* Quomodo

Apostolus dicit, quod plura Abelus, quàm fra-
ter immolaverit: nam *Obtulit Cain de fructi-
bus terra munera Domino.* Gen. 4. num. 3. & cùm
agrum coleret, quòd ager tulerat Deo obtulit
Pastor Abelus erat: *Obtulit de primogenitis gre-
gis sui:* Ibid. num. 4. Unde ergo plura obtulit
Abel, quàm Cain? Ex anima, fide, nempe,
interiori: quia Deus non respicit quantum, sed
ex quanto. Paulo occurrit, Rupertus lib. 4. in
Gen. cap. 2. A fide, ac mente hostiæ pretium
colligit, & ait: *Ille cor suum retinuit sibi, &
terra fructus Deo obtulit; porro Abel primo suam
cor deinde rem suam offerendo plurimam hostiam
per fidem obtulit.*

Gen. 2.

Rupert.

24.

Marc.

Non placens
Deo laudes
quæ non sunt
ex corde.

Rupertus.

A Demone invenies decantatas Christo
laudes? Marc. 1. num. 4. *Scio qui sis Sanctus
Dei, &c. Minatur Christus num. 25. Obmutescite,
& exi ab homine:* Cur silentium Diabolo Chris-
tus imperat si laudes nec vulgares cantat? Lau-
des erant non ex animo sed ex metu; sic Dia-
bolus *Quid nobis est tibi?* Obsequia enim,
quæ ab effectu non pio fluunt, Christo non
placent, sed rejiciuntur ab eo. Repertus lib. 7.
in Matth. Cap. 9. Diabolum à Christo refuta-
tum ostendit, *Quia non est speciosa fides, vel
confessio in ore, si dilectio non est in corde.*

CAPUT VIII.

1. T factum deinceps, & ipse iter faciebat per civitates & Castella
prædicans, & Evangelizans regnum Dei, & duodecim cum illo,
2. Et mulieres aliquæ, quæ erant curatæ à spiritibus malignis, & in-
firmitatibus, Maria quæ vocatur Magdalene, de qua septem damo-
nia exierant. 3. Et Joanna uxor Chufæ procuratoris Hero dis, &
Susanna, & aliæ multæ ministrabant ei de facultatibus suis. 4. Cùm autem turba
plurima conveniret, & de Civitatibus properarent ad eum, dixit per similitudinem.
5. Exiit qui seminat, seminare semen suum, & dum seminat, aliud cecidit secus
viam & conculcatum est, & volucres cœli comederunt illud. 6. Et aliud cecidit su-
pra petram: & natum aruit, quia non habebat humorem. 7. & Aliud cecidit inter
spinas, & simul exortæ pinæ suffocaverunt illud. 8. Et aliud cecidit in terram bo-
nam: & ortum fecit fructum centuplum. Hæc dicens clamabat, Qui habet aures
audiendi audiat. 9. Interrogabant autem eum discipuli ejus, quæ esset hæc parabola.
10. Quibus ipse dixit, Vobis datum est nosse mysterium regni Dei, cæteris autem
in parabolis, ut videntes non videant, & audientes non intelligant. 11. Est autem
hæc parabola: Semen, est verbum Dei. 12. Qui autem secus viam, hi sunt qui au-
diunt deinde venit diabolus, & tollit verbum de corde eorum, ne credentes salvi
fiant. 13. Nam qui supra petram: hi sunt, qui cùm audierint, cum gaudio susci-
piunt verbum: & hi radices non habent: quia ad tempus credunt, & in tempore
tentationis recedunt. 14. Quod autem in spinas cecidit, hi sunt qui audierunt, & à
solicitudinibus, & divitiis, & voluptatibus vitæ euntes suffocantur & non, referunt
fructum. 15. quod autem in bonam terram: hi sunt qui in corde bono, & opti-
mo audientes verbum retinent, & fructum afferunt in patientia. 16. Nemo au-
tem lucernam accendens, operit eam vase, aut subtus lectum ponit: sed supra
candelabrum ponit, ut intrantes videant lumen. 17. Non est enim occultum
quod non manifestetur nec absconditum quod non cognoscatur. Et in palam
veniat. 18. Videte ergo quomodo audiat: Qui enim habet, dabitur illi: &
quicunq; non habet, etiam quod putat se habere, auferetur ab illo. 19. Venerunt
autem ad illum mater, & fratres ejus: & non poterant adire eum præ turba. 20. Et
nuntiatum est illi, Mater tua, & fratres tui stant foris volentes te videre. 21. Qui
respondens dixit ad eos, Mater mea, & fratres mei, hi sunt, qui verbum Dei
Sylveira in Evang. Tom. VI. K k 3